

**KEURMEESTERVERENIGING TROPISCHE VOGELS EN
PARKIETEN,**

TECHNISCH BULLETIN 2009.

KEURMEESTERVERENIGING TROPISCHE VOGELS EN PARKIETEN,

TECHNISCH BULLETIN 2009.

Nadat het Technisch Bulletin 2008 de vervanger was van de exemplaren van 2001 t/m 2007 en hierdoor een nieuw bronexemplaar voor de komende jaren vormde verschijnt nu het Technisch Bulletin 2009. Het Technisch Bulletin 2009 is dan ook de eerste aanvulling op het Technisch Bulletin 2008. Wij verwijzen voor de nu geldende onderwerpen dan ook naar de Technische Bulletins van de jaren 2008 en 2009.

Een aantal onderwerpen in het Technisch Bulletin 2008 is aangedragen door de speciaalclubs en werkgroepen tot ontwikkeling van standardeisen.

In najaar 2008 zijn verschenen:

- Overige Agaporniden, een volledig herziene uitgave.

In het voorjaar/zomer 2009 zijn verschenen.

- Catharina parkiet, een volledig herziene uitgave.
- Neophema's, een volledig herziene uitgave.
- Zebravinken 2009 , een aanvulling met zwartwang wang kleurslagen, een aanpassing van de borstband van de man en een aanpassing van de flankkleur van de wang grijze pop.

Verder wordt er gewerkt aan de standaard:

- Papegaai-amadines (opschonen).
- Australische prachtvinken (opschonen).
- Overzichtskaart mutatie en kleurbenamingen.
- Overige Australische parkieten (herziening).

INHOUD.

Ook in dit Technisch Bulletin 2009 wordt een overzicht van de nu geldende Technische Bulletins items en hun brondocument weergegeven. Als pijldatum geldt het Technisch Bulletin 2008. Het doel is het de keurmeester mogelijk te maken sneller informatie terug te vinden.

A: Vervallen onderwerpen.

De volgende onderwerpen zijn in 2009 vervallen dan wel opgenomen in nieuw uitgegeven standardeisen.

1. Het geven van 93 punten.	TB 2008
2. Zebravinken, Zwartwang wang grijs	TB 2004
3. Catharinaparkiet, tekening kop.	TB 2002
4. Catharinaparkiet grijsvleugel.	TB 2006
5. Catharinaparkiet blauw.	TB 2006
6. Catharinaparkiet lutino.	TB 2005
7. Catharinaparkiet zeegroen ino.	TB 2005

B: Nieuwe onderwerpen en nog geldende onderwerpen uit bestaande TB's.

1. Algemeen, keurtechniek.	Bron
a. <u>Het geven van 93 punten en aanwijzen van de prijs Winnaars.</u>	TB 2009
b. Het aangeven van man en pop op het keurbriefje.	TB 2008
c. Minimaal te halen aantal punten.	TB 2007
c. Puntenaantal niet gevraagde vogels.	TB 2007
d. Het gebruik van de benaming wildkleur.	TB 2007
e. Niet gevraagd , niet gewenst en niet gekeurd.	TB 2004
f. Albino,s	TB 2004

2a. Australische Prachtvinken en papegaaiamadines.

a. De <u>bruinborst rietvink Ino-crème</u>	TB 2009
b. Bichenow astrilde, bruin.	TB 2007
c. Rode kleur, onder de borststreep van de diamantvink.	TB 2006
d. De opaal diamantvink.	TB 2006
e. De witte kleur voor de broektekening maskeramadine.	TB 2006
f. De buikkleur van de grijze spitsstaartamadine.	TB 2006
g. Spitsstaartamadine albino.	TB 2003
h. Gordelgrasvink.	TB 2001
i. De teugelkleur van de roodkop papegaaiamadine.	TB 2006
j. Roodkop papegaaiamadine zeegroen.	TB 2001

2b Afrikaanse en overige prachtvinken.

a. <u>Borneo bronzeman roodbruin.</u>	TB 2009
b. <u>Borneo bronzeman gepareld.</u>	TB 2009
c. Vuurvink, met en zonder stiptekening.	TB 2001
d. Keuring tijgervink.	TB 2001

3 Gouldamadine.

a. De kleurnaam van de gouldamadine.en het keurbriefje.	TB 2008

4 Zebravinken.

Bevat geen onderwerpen.

5 Japanse meeuwen.

a. <u>De verschillen in V-tekening.</u>	TB 2009

6 Rijstvogels.

Bevat geen onderwerpen.

7. Europese Cultuurvogels

a. Bestreping bij sijzen, aanvulling op TB 2008	TB 2009
b. Kleur 1ste jaar kruis- en haakbek.	TB 2008
c. Bestreping bij sijzen.	TB 2008
d. KTA van de frater.	TB 2007

8 Parkietachtigen.

a Turquoise en Aqua.	TB 2006 / 2007
b Benaming donkerfactor.	TB 2006 / 2007 / 2008
c Violetfactorige kromsnaveels.	TB 2004
d Isabel – Pallid.	TB 2002

9 Grasparkieten.

a. Het keuren van de kleine grasparkiet schaalindeling.	TB 2008.
b. Het keuren van de kleine grasparkieten.	TB 2007.
c. Het missen van beide kenmerkende verlengde staartpennen bij standaard grasparkieten.	TB 2007

10a. Agaporniden (Roseicollis).

Bevat geen onderwerpen.

10b Agaporniden (Overigen).

Bevat geen onderwerpen.

11 Forpussen.

Bevat geen onderwerpen.

12 Neophema's.

Bevat geen onderwerpen.

1. Rosella's

Bevat geen onderwerpen.

14 Overige parkieten.

a. Alexanderparkiet, aanvulling KTA.	TB 2007
b. Opaline roodrugparkiet.	TB 2007
c. Halsbandparkiet staartlengte.	TB 2004
d. Roodrugparkiet albino.	TB 2004
e. Roodrugparkiet, kleurslagen.	TB 2003
f. Roodrugparkiet, rood in schouder lutino.	TB 2003
g. Swiftparkiet, rood in de broek.	TB 2003
h. Veelkleurenparkiet.	TB 2001

15 Diamantduiven.

Bevat geen onderwerpen.

16 Lachduiven.

a. <u>De onderstaarttekening van de ivoor- en de witkopmutatie.</u>	TB 2009

17. Kwartels.

a. Roulroul, de nagel van de achtertenen.	TB 2006
b. Europese-, Afrikaanse- en Japanse kwartel.	TB 2005

18. Overige vogels.

a. <u>Opsomming keurtechniek hybriden.</u>	TB 2009
b. Hybriden van vruchten- en insectenetende vogels.	TB 2007

B: Nieuwe onderwerpen en nog geldende onderwerpen uit bestaande TB's.

1. Algemeen, keurtechniek.

a Het geven van 93 punten (2009).

Namens de KMV-besturen Tropen/Parkieten en Kleur- en postuurkanaries

In een gezamenlijke vergadering van de keurmeesterverenigingen afgelopen zaterdag 25 april overeenstemming bereikt over het te hanteren puntensysteem. Dit systeem zal gelden voor alle tentoonstellingen gedurende het komende keurseizoen 2009/2010. Verder zal het zeer waarschijnlijk ook gelden gedurende de periode die voor het nieuwe vraagprogramma zal gaan gelden.

De besturen van de beide keurmeesterverenigingen willen wel het volgende onder de aandacht brengen.

Onderstaande tabellen moeten niet leidinggevend zijn tijdens de aanwijzing van de prijzen. D.w.z. dat de vogels naar waarde beoordeeld moeten worden en alleen als je in groepen dermate goede vogels hebt, dat nagenoeg alles met 92 punten wordt beoordeeld, dan kunnen de tabellen misschien van pas komen. Het verschil in prijswinnaars hoeft niet met plus of min. Ook dit is afhankelijk van de waardering van de vogels. De kampioen kan 93 krijgen en de twee prijs 91 en de derde 90 en geen prijs 89. zo zijn er meer mogelijkheden.

Enkele uitgangspunten vooraf:

- Het systeem dat wordt afgesproken geldt voor alle tentoonstellingen.
- We keuren tot en met 92 punten, daarna vindt de aanwijzing van de prijzen en de bijbehorende punten plaats.
- De toekenning van 93 punten vindt plaats op basis van de kwaliteit van de vogel/prijswinnaar en staat los van het gegeven of er meer vogels van 92 punten zijn.
- 93 punten in stam of stel, heeft geen invloed op de eenheidspunten.
- 93, 93-, 92+ en 92 punten dient gezien te worden als geen verschil voor wat betreft eenheidspunten.
- Er moet een verschil in punten zijn tussen prijswinnaars onderling en de niet prijswinnaars.
- Een plus en de min wordt alleen gegeven bij het eindtotaal, dus ook bij de stammen en de stellen.
- Voor een klassement dienen plussen en minnen niet meegeteld te worden.
- Er dient een afronding naar hele cijfers te worden aangehouden:
93- is voor een klassement 93 punten:
92+ is voor een klassement 92punten.

In onderstaande tabel worden de maximaal toe te kennen (theoretische) punten aangegeven:

prijs	enk	stellen		eenheids punten	totaal	stammen				eenheids punten	totaal
		93	92			93	92	92	92		
Kampioen of Goud	93	93	92	+3	188	93	92	92	92	+6	375
Zilver	93-	93	92	+3	188-	93	92	92	92	+6	375-
Brons	92+	92	92	+3	187+	92	92	92	92	+6	374+
Niet prijswinnaars	92	92	92	+3	187	92	92	92	92	+6	374

De mogelijkheid bestaat dat enkelingen prijzen vallen in stellen en stammen.

- Wanneer vogels in stellen/stammen meedingen naar individuele prijzen bij de enkelingen, dan uitsluitend een toevoeging plus of min vermelden bij de individuele vogel en de punten van de individuele vogels uit een stam of stel niet aanpassen.

Een theoretisch voorbeeld:

- De hoogste/beste stam heeft 93, 92, 92 en 92 + 6 = 375 punten ontvangen.
- Er moeten drie individuele prijzen worden toegekend, de hoogste enkeling heeft 91 punten ontvangen.
- Alle individuele prijzen zullen vallen in de voorbeeld stam van 93, 92, 92 en 92 + 6 = 375 punten.

- Om te kunnen voldoen aan de regel: *er moet een verschil in punten zijn tussen prijswinnaars onderling en de niet prijswinnaars*, zullen de punten van deze voorbeeld stam een toevoeging krijgen.

Het wordt maximaal:

- 93 kampioen of goud;
- 92+ zilver;
- 92 brons;
- 92- geen prijswinnaar;
- Het eindtotaal mag niet worden aangepast.

2a. Australische Prachtvinken en papegaaiamadines.

a. De bruinborst rietvink Ino-crème

De Bruinborst rietvink ino-crème is nog een kleurslag in ontwikkeling. Er worden regelmatig vogels van verschillende variaties geshowd. Juist in dit stadium is het goed hiervoor richtlijnen te beschrijven. Vanuit de JMC is onderstaande kleuomschrijving gemaakt:

De ino-crème mutant van de bruinborst rietvink moet de kenmerkende tekening tonen zoals bij de wildvorm, het mag geen egaal gekleurde vogel worden. Dit wil zeggen dat de contrastrijke vogel voor gaat en vervolgens de warme crème lichaamskleur een pre is.

Bovenkop / nek:	zeer lichtcrème, schubtekening vervaagt.
Masker / wang:	licht beigebruin met fijne minimale streepjes.
Borstband:	licht beigebruin.
Borstkleur:	warm crèmekleurig.
Rug- en vleugeldek en borstkleur:	warm crèmekleurig.
Buikkleur:	licht wit / crème.
Flanktekening:	licht beigebruin.
Bovenstaartdekveren:	crèmekleurig.
Ogen:	rood.
Snavel en poten:	hoornkleurig.

2b Afrikaanse en overige prachtvinken.

a. Borneo bronzeman roodbruin.

De Roodbruine Borneo Bronzeman is over gekweekt uit de Japanse Meeuw. Betreffende mutanten zien we regelmatig op de Tentoonstelling. Binnen de JMC is op basis van deze kweekresultaten onderstaande kleurbeschrijving samengesteld.

Kleurdiepte:	Egaal roodbruin, kleur is minder warm dan bij de Japanse meeuw. De buikpartij is vaak minimaal lichter dan de borstkleur en het rugdek. (niet ideaal!) Kan ook een donkerder omzoming tonen (ideaal!)
--------------	---

b. Borneo bronzeman gepareld.

De Gepareelde Borneo Bronzeman is over gekweekt uit de Japanse Meeuw. Betreffende mutanten zien we regelmatig op de Tentoonstelling. Binnen de JMC is op basis van deze kweekresultaten onderstaande kleurbeschrijving samengesteld.

Kleurdiepte:	Bovendek zo egaal mogelijk opgebleekt zilvergrijs, onderlijf zo donker mogelijk bruingrijs met donkerder zomen waardoor er een schubtekening ontstaat. De overgang van borst naar buik dient strak te zijn.
Snavelkleur:	Gelijk aan de wildkleur (nuance lichter).
Streeptekening:	Een zwakke streeptekening zien we ook bij de wildkleur. Dit is niet ideaal, maar is dus niet per definitie een bastaardkenmerk .

3 Japanse meeuwen.

a. De verschillen in V-tekening.

Op het onderlijf bevindt zich, vanaf de borstafscheiding tot de onderstaartdekveren, een scherpe doch fijne, regelmatige V-vormige tekening. Net onder de kleurafscheiding is deze tekening kort, terwijl de tekening in de flank ter hoogte van de dij wat grover is. De broektekening wordt gevormd door een sikkelvormige tekening vanaf de stuit tot de hak. Deze tekening is bij de stuit breed en loopt naar de hak spits toe. De volgende V-vormen worden waargenomen.

	<p>Een grove ronde tekening, kenmerkend voor deze tekening is dat ze goed zichtbaar, maar misschien iets te nadrukkelijk aanwezig is.</p> <p>Als gevolg van de zware omzoming zal ze in haar geheel erg druk overkomen. Het globale totaalbeeld heeft de neiging om een meer ronde schubvorm te vertonen. Het zwakke punt van dit grove type is immers dat beide figuren kunnen samenvloeien tot een vlekkerig beeld</p>
	<p>Een grove spitse tekening, ten opzichte van voorgaande is dit model iets minder geschikt. Het smallere veeroppervlak herleidt het verschil tussen de zwarte omzoming, de crèmewitte ondergrond en de middelste V-tekening tot een minimum. De buitenste omzoming kan vooral in de top van het veertje uitzonderlijk breed worden en verliest hierbij zijn kenmerkende V-vorm. Uitgerekend deze zone is in het totaalbeeld het beste zichtbaar en bij de minste verstoring in de overlapping van de veren, krijgt men een wazig of vlekkerig totaalbeeld als resultaat. Niettegenstaande elk veertje op zich toch een redelijke vormgeving bezit. Maar voor het smalle veertje is deze zware tekening iets teveel van het goede.</p>
	<p>Een fijne ronde tekening die het ideaalbeeld al vrij dicht benadert, de onderlinge verhoudingen zijn vrij goed, maar de V-tekening is wat rond. Door deze uitgesproken ronding heeft ook het totaalbeeld de neiging een beetje over te komen als een ronde vorm in plaats van de typische V-vorm. Soms is de binnenste V-vorm spitzer en kleiner in verhouding tot de buitenste omzoming. Niettemin wordt deze tekening voldoende goed en duidelijk weergegeven, wat uiteindelijk ook het hoofddoel is.</p>
	<p>Een fijne spitse tekening, ook deze vorm is helemaal niet slecht. Bij dit type geeft het totaalbeeld de indruk te bestaan uit fijne, langgerekte strepen. Het is alsof ze een beetje parallel aan elkaar verlopen. Ook hebben de uiteinden de neiging om niet goed te sluiten. Deze structuur treft men vooral aan bij zeer intensieve vogels. Let vooral op het goed sluiten van de punt van de V-tekening.</p>
	<p>Doordat het veeroppervlak hier overvloedig door drie donkere omzomingen is gemarkeerd, geeft het totaalbeeld een overvolle indruk. Niettegenstaande de V-vormen gesloten zijn, zal deze afwijking meestal als een storend en onevenwichtig element fungeren. De normale figuur is in dit geval niet goed meer waar te nemen. Deze onzuivere vormgeving positioneert zich voornamelijk in de onderste flankbevedering. Ongeacht alles treft men op de borststreek van deze vogels toch nog een normale V-tekening aan, waardoor in sommige gevallen het totaalbeeld nog lijkt mee te vallen. Toch is dit niet voldoende om het geheel als goed te bestempelen.</p>
	<p>De ideale tekening zoals gevraagd, de omzoming is niet breed of smal. Beide V-vormen zijn prima gesloten en duidelijk afgeijnd. Ook de onderlinge verhouding tussen de binnenste en buitenste V-vorm is perfect in balans. Dit veertje wordt aldus getypeerd door een duidelijk, zuiver en volledig symmetrisch beeld.</p>

7. Algemeen, keurtechniek.

a De Bestreping bij zijzen aanvulling op TB 2008.

Samen met de TC van de SEC is in december 2008 tijdens de show van de SEC een evaluatie gehouden. Het komt steeds vaker voor dat de flankbestreping bij de sijs pop uitvloeit naar de borst, dit is geen fout, maar een logisch gevolg van het vragen van een optimale flankbestreping bij de sijs pop. Ook hebben in het verleden kwekers geprobeerd via de Dennensijs (Carduelis Pinus) deze bestreping te optimaliseren. Maar hierdoor verdwijnen of vervagen twee karakteristieke kenmerken van de sijs pop: het vleugelspiegeltje en de oogstreep die vervaagd of helemaal verdwijnt, dit is een grote fout en moet gestraft worden bij tekening.

b De Baardman 2008.

Tijdens de show van de SEC in december 2008 is het keuren van het Baardmannetje besproken. Kwekers hadden een aantal vogels meegenomen van de "Nederlandse" soort, klein van formaat, diep van kleur en contrastrijker en beter van tekening, gele snavel en de "Oost Europese" soort, groter van formaat en ronder van model en minder diep van kleur en een minder contrastrijke tekening, donkere snavel. Men kweekt en tentoonstelt al jaren Baardmannetjes en men ondervindt dat er geen eenheid in keuren is betreffende het baardmannetje, op de ene show wint de "Nederlandse" soort en op de andere show wordt de "Oost Europese" soort tot winnaar uitgeroepen, de vraag was nu welke selectie hij nu moest maken bij de Baardmannetjes, zodat men met 1 soort kon spelen, tevens wou men graag dat er een standaard geschreven werd voor het Baardmannetje, hiervoor is het nog te vroeg. Er is een duidelijke soortbeschrijving van het Baardmannetje en deze voldoet tot nu toe voor de keurmeesters als leidraad bij het keuren.

Het advies van de TC aan de kwekers is: de goede eigenschappen van de 2 soorten proberen te combineren in 1 vogel, dus het formaat en model van de "Oost Europese" soort combineren met de kleur en tekening van de "Nederlandse" soort. In de toekomst zullen dus de kwekers van het Baardmannetje, de 2 soorten met elkaar combineren, dus de goede eigenschappen van de 2 soorten in 1 vogel kweken, hierdoor zal en zgn "Cultuur" Baardmannetje ontstaan. Als TC SEC zullen wij deze ontwikkeling blijven volgen en zodra dit nodig blijkt te zijn zal er een standaard van deze "Cultuur" Baardmannetje opgesteld worden.

16 Lachduiven.

a. De onderstaarttekening van de ivoor- en de witkopmutatie.

De zeer sterk opgebleekte tekening in de witkop wordt ook wel spiegeltekening genoemd. In een zuivere ivoor is deze tekening nooit opgebleekt. Echter, er zijn veel varianten die het uiterlijk hebben van een ivoor, behalve dan hun staarttekening; die is opgebleekt. En er zijn ook witkoppen die die oplekking nauwelijks meer hebben (meestal door inkruisen van ivoor). Om nu te zorgen dat de beide mutaties zuiver blijven, en dat de betreffende kleuren ook onder de juiste naam worden ingestuurd en beoordeeld is het goed te letten op die staarttekening. Ivooren met een opgebleekte tekening worden bestraft, want zij zijn geen ivoor (staarttekening is genetisch niet mogelijk in ivoor). En andersom, witkop zonder staarttekening wordt ook bestraft want deze tekening is een mutatiekenmerk.

18. Overige vogels.

a Opsomming keurtechniek hybriden.

In het verleden is op een aantal plaatsen in de KMV documentatie informatie opgenomen over de keurtechniek van hybriden. Hieronder vatten wij de relevante informatie nog eens samen.

Vooraf wijzen we op de algemeen geldende regels voor het keuren van hybriden.

Bij het beoordelen van een hybride:

- o Dienen beide ouders duidelijk herkenbaar te zijn in het uiterlijk van de hybride.
- o Dient te hybride een contrastrijke vogel te zijn.
- o Dient het tekeningpatroon een regelmatig verloop te hebben.
- o Dienen de kleuren helder en zuiver te zijn.

ALGEMEEN.

De bastaarden worden doorgaans onderverdeeld in twee groepen, te weten bastaarden met - en bastaarden zonder kanariebloed. Van oudsher is de keuring van deze vogels al een moeilijke zaak

gebleken en is door een grondige kennis van de Europese cultuurvogels, tropische soorten en enige kennis van de kanariekleurslagen, alsmede door de nodige feeling en ervaring aan te leren.

Gezien het enorme aantal bastaarderingsmogelijkheden is het niet te realiseren, dat voor elke verschijningsvorm afzonderlijk richtlijnen voor het keuren worden gegeven. Eén en ander zal duidelijk zijn, als nagegaan wordt, hoeveel uiterlijke afwijkende vormen verkregen kunnen worden bij de paring van b.v. alle verwante Europese cultuur vogels aan elkaar. Verder al deze vogels aan hun verwante tropische soortgenoten en dan nog de kruisingen met alle kleurslagen van de kleurkanarie. Op grond daarvan zijn algemene richtlijnen voor het keuren van bastaarden opgesteld. Deze richtlijnen zijn een aanvulling op de richtlijnen voor het keuren van tropische vogels etc.

WAT IS EEN BASTAARD?

Een bastaard is een hybride, ontstaan uit vermenging van verschillende, doch aan elkaar verwante soorten. Vogels zijn aan elkaar verwant, wanneer ze in ieder geval een nagenoeg zelfde chromosoomgarnituur bezitten, zodanig, dat bij een paring kiemvorming mogelijk is.

BENAMING VAN BASTAARDEN.

Op het keurbriefje kunnen we niet volstaan met de benaming: "Bastaard". Als naam dient op het keurbriefje geschreven te worden de namen van beide oudervogels, waarbij de naam van de vader als eerste wordt genoemd, bv.: sijs x kanarie. Voor deze bastaardering werd een sijs man en een kanarie pop gebruikt.

AANWIJZEN PRIJSWINNAAR.

Indien bastaarden en Europese cultuurvogels in één groep zijn ondergebracht, dan gaat bij het aanwijzen van een prijs bij een gelijk aantal punten de Europese cultuurvogel voor de bastaard. Dit alleen wanneer de gezamenlijk keurmeesters niet tot een eenduidige uitspraak kunnen komen.

HOE MOET EEN BASTAARD ER UIT ZIEN?

A. Een bastaard moet een zo contrastrijk mogelijke vogel zijn, die als het ware een lust voor het oog is en waarin van beide oudersoorten iets te herkennen is, zo mogelijk op fifty-fifty basis.

Alleen de vogels, die aan deze omschrijving voldoen of deze benaderen, zijn geschikt als tentoonstellingsexemplaar.

B. De bastaard moet van beide ouders dus "iets" hebben, hetzij kleur, hetzij tekening, hetzij model. Het maakt dus geen verschil uit, als de bastaard nu iets meer op de ene oudervogel, dan wel op de andere oudervogel lijkt. Wel dient daarbij in de daarvoor in aanmerking komende gevallen, een gecombineerde vorm van het model van beide ouders te herkennen zijn. Zo zal b.v. de groenling bastaard een forse vogel zijn, met een vrij zware kop en snavel, welke het midden houdt tussen die van de groenling en de ingeschakelde partner. De goudvinkbastaard zal min of meer de specifieke brede, afgeplatte kop bezitten en de putterbastaarden een vrij forse, spits toelopende snavel. Ook de vorm en het gedrag kan een herkenningspunt zijn. Denk hierbij aan het gedrag van de kneubastaard, dat vaak aan de onrustige kant zal zijn. Hieruit volgt, dat in hoofdzaak de eerste generatie (F1) uit de kruisingen aan deze voorwaarden zullen voldoen.

DOORGEKWEekte BASTAARDEN.

Bij onderling doorkweken met de F1 bastaarden of bij terugparing aan één van de oudersoorten, gaat steeds meer het ene of het andere kenmerk te veel verloren. Het behoort ook tot de taak van de keurmeester de kwekers hierop te wijzen. De herkenbaarheid van één of beide ouders (wat een voorwaarde is) wordt steeds minder. Weinig sprekend van kleur en/of tekening zijnde bastaarden krijgen in de betreffende rubriek op het keurbriefje respectievelijk maximaal 16 en 26 punten.

TRI-HYBRIDEN.

Men dient afwijzend te staan ten opzichte van bastaarden, die verkregen zijn uit de kruisingen van een bastaard met een andere, hem vreemdsoortige partner.

Als voorbeeld nemen we de paring bastaard groenling x kanarie met de sijs. De daaruit verkregen bastaarden leveren een "zoekplaatje" op. De gecombineerde vorm van zichtbare, kenmerkende eigenschappen der ouders/voorouders is bij hen nauwelijks, dan wel in het geheel niet zichtbaar.

In voorkomende gevallen dient een dergelijke bastaard in de bovenste rubriek van het keurbriefje (voor model) beoordeeld te worden met maximaal 26 punten, in de rubriek kleur met maximaal 16 punten en in de rubriek tekening met maximaal 26 punten.

Als motivering voor de toegepaste puntenaftrek kan volstaan worden met de opmerking "kenmerkende eigenschappen te gering".

NIET GEVRAAGDE BASTAARDEN.

Bastaarden tussen kromsnavel-, duif- en kwartelsoorten worden niet gevraagd. Ook worden hybriden van vruchten- en insecteneters niet gevraagd. Indien deze vogels aangeboden voor keuring wordt deze vogel gekeurd met maximaal 75 punten bij het eindtotaal. Een diagonale streep door de rubriekspunten. Als opmerking: "hybriden van..... worden niet gevraagd".

ROODFACTORIGE BASTAARDEN.

Bastaarden, die afkomstig zijn van Europese cultuur- of tropische vogels, die van nature geen rood in hun bevedering dragen, zoals o.m. de groenling, de sijs, de mozambiquesijs en de zwartborstsijns mogen geen rood in de bevedering tonen. Bij hen dient het geel, dat deze vogel in de diverse onderdelen van zijn bevedering draagt, aanwezig te zijn. Hoe feller (dieper) het geel bij de bastaard te zien is, des te contrastrijker zal dit afsteken tegen de donkere veerpartijen, dus des te contrastrijker is de bastaard. Voor bastaarden, die afkomstig zijn van Europese cultuurvogels, die van nature wel rood in hun bevedering dragen, worden de specifiek voor hen geldende richtlijnen gegeven bij de behandeling van de betreffende bastaarden hierna.

BLAUWE BASTAARDEN.

Vanzelfsprekend is het bovenstaande niet van toepassing op de z.g. "blauwe" bastaarden, welke o.a. verkregen worden door de kruising met een blauwe kanarie. Bij hen dient er op gelet te worden, dat de bestreping- en het tekeningpatroon in de daarvoor in aanmerking komende onderdelen, grijs tot zwart zijn. Bruine waas bij de z.g. "blauwe bastaarden" dient bestraft te worden met minimaal 1 punt bij kleur en vaak ook 1 punt bij tekening.

BONTE BASTAARDEN.

Naast de algemene richtlijnen voor het keuren van bonte vogels, geldt t.a.v. bonte bastaarden, dat bonte poten en/of nagels te allen tijde als fout aangerekend moeten worden. Deze fout wordt bestraft met één tot drie punten in de rubriek kleur op het keurbriefje, uitgaande van het maximaal te geven aantal punten, dit naar gelang de ernst van de fout. Bonte bastaarden, waarbij sprake is van een kwantitatieve melaninereductie, kunnen niet voor een hoge puntenwaardering in aanmerking komen, omdat dit geen contrastrijke bastaard is.

BASTAARDEN MET KUIF.

Rozetkuif.

Naast de algemene richtlijnen voor het keuren van bastaarden geldt, t.a.v. gekuifde bastaarden, waarvan de "kuifouder" een standaardvogel is, dat de kuif rozetvormig moet zijn. Deze rozetkuif moet uitwaaiëren uit één middelpunt, centraal op de kop en afhangen tot een lijn boven de ogen. Opstaande veertjes en/of dubbele kuiven zijn fout. De kuifvorm moet beoordeeld worden in de bovenste rubriek, onder model.

SIJSBASTAARDEN.

Sijsbastaarden zijn veelal direct te herkennen aan de verticale zwarte bandtekening en het geel in de vleugels. De mannen kunnen een zwarte "pet" bezitten, deze dient dan zo diep mogelijk zwart en egaal van kleur te zijn. Een lichtgrijze hamertekening is toegestaan. De mannen, die deze zwarte "pet" niet bezitten worden hiervoor niet gestraft, maar bij het aanwijzen van een kampioen, dan gaat de sijsbastaard, die de zwarte "pet" wel bezit voor de sijsbastaard zonder deze "pet". De sijsbastaarden met deze "pet" zijn doorgaans contrastrijker van kleur dan de sijsbastaarden zonder deze "pet". Ook een zwarte kinvlek is niet vereist. Bastarderingsmogelijkheden met vreemdsoortige partners, die geel, groen en zwart in hun bevedering dragen zijn er te veel om op te noemen. Van groot belang is een partner in te schakelen, die er voor zorg draagt, dat het geel van de sijs, bij de bastaard aanwezig is. Hoe dieper het geel is, des te contrastrijker zal de verschijningsvorm zijn. Om dit te bereiken kan onder meer de gepigmenteerde geel intensieve kanarie worden ingeschakeld. Blauwe sijsbastaarden, die onder meer verkregen worden door gebruikmaking van een kanariepartner in de kleuren dominant wit al dan niet

gepigmenteerd kunnen eveneens fraai van kleur en tekening zijn. Bij alle bastaarden van de sijs dient gelet te worden op een egale kleur en regelmatige tekening, vooral in de flanken.

Rode of oranje aanslag in de bevedering is fout, in voorkomende gevallen geven we 15 punten in de rubriek kleur en 25 punten in de rubriek tekening.

Bruine aanslag in de bevedering wordt bestraft met één tot drie punten in de rubriek kleur en met één tot drie punten in de rubriek tekening, let wel, dit naar gelang de ernst van de fout. Dit geldt overigens voor alle sijsbastaarden. Vaak zullen de poppen van de sijsbastaarden niet voor een hoge puntenwaardering in aanmerking kunnen komen, omdat deze doorgaans niet contrastrijk genoeg zijn.

GROENLINGBASTAARDEN:

De groenlingbastaard is vrijwel direct te herkennen aan de vrij zware kop en snavel. Bastaarderingsmogelijkheden met vreemdsoortige partners, die groen, geel, geelgroen of olijfgroen in hun bevedering dragen zijn er voldoende. Van belang is echter om de partner in te schakelen, die er voor zorg draagt, dat het geel van de groenling, bij de bastaard aanwezig is. Hoe dieper het geel, des te contrastrijker zal de verschijningsvorm zijn.

Mooie contrastrijke bastaarden kunnen o.a. verkregen worden met de gepigmenteerde geel intensieve kanariekleurslagen.

De bastaarden, verkregen uit de paring met de gepigmenteerde kanariekleurslagen zullen de streep-tekening in de rug en flanken vertonen. Gelet moet worden op de regelmaat hiervan. Hetzelfde is van toepassing op de "blauwe" groenlingbastaarden, die verkregen worden door de inschakeling van kleurkanarie in de kleuren dominant wit al dan niet Rode- of oranje aanslag in de bevedering is fout, in voorkomende gevallen geven we 15 punten in de rubriek kleur en 25 punten in de rubriek tekening.

Bruine aanslag in de bevedering wordt bestraft met één tot drie punten in de rubriek kleur en met één tot drie punten in de rubriek tekening, dit naar gelang de ernst van de fout.

Bij bastaarden, die afkomstig zijn van een lutino groenling of een vetstofkleurige gele of witte kanarie is het gestelde contrast vanzelfsprekend niet van toepassing, zodat deze vogels niet voor een hoge puntenwaardering in aanmerking kunnen komen.

Vaak zullen de poppen van de groenling bastaarden niet voor een hoge puntenwaardering in aanmerking kunnen komen, omdat deze doorgaans minder contrastrijk zijn.

PUTTERBASTAARDEN:

De putterbastaard is veelal direct te herkennen aan de vrij zware, spits toelopende snavel. Putterbastaarden, die ontstaan zijn uit een kruising met een rood gepigmenteerde kleurkanarie zullen een rood masker hebben.

Putterbastaarden die ontstaan zijn uit een geel intensief gepigmenteerde kleurkanarie zullen een geel masker hebben. In beide gevallen moet deze kleur zo diep mogelijk zijn en bovendien scherp afgetekend zijn. De bastaard met het rode masker geniet de voorkeur. De borstkleur mag dan ook een oranje- of gele waas vertonen, mits niet vlekkelig.

Putterbastaarden met gele vleugelspiegels genieten de voorkeur, een minimale oranje aanslag is toegestaan. Storende rode aanslag in de vleugelspiegels wordt al naar gelang de ernst van de bestraft in de rubriek tekening. De staartspiegels zijn wel gewenst, doch niet verplicht. Deze spiegels moeten bij aanwezigheid hiervan wel symmetrisch aanwezig zijn. Putterbastaarden met staartspiegels genieten de voorkeur.

Bastaarden, verkregen uit de kruising putter x goudvink, barmsijs etc., dienen ook de gele vleugelspiegels te hebben. Bastaarden, die worden verkregen uit de kanariekleurslagen blauw en zilver bezitten geen rood masker. Het masker zal overwegend grijsachtig zijn. Toch kunnen deze bastaarden bijzonder contrastrijk zijn.

De kruising putter x alariovink levert meestal een bastaard op met een geheel zwarte kop. Putterbastaarden, verkregen uit de dominant witte al dan niet gepigmenteerde kanarie mogen geen rood in hun bevedering tonen. Bij aanwezigheid hiervan geven we 15 punten in de rubriek kleur en 25 in de rubriek tekening. Deze regeling is ook van kracht bij de putterbastaarden, verkregen uit o.a. de sijs, de groenling, Chinese groenling, alariovink etc.

Verder kennen we al langer de bonte putterbastaard, waarbij gelet dient te worden op een regelmatig en symmetrisch bontpatroon. Bonte poten en/of nagels is fout, dit wordt bestraft met minimaal één punt in de rubriek kleur, dit naar gelang de ernst van de fout.

KNEUBASTAARDEN:

Voor de kneu zijn de meest geschikte bastaarderingspartners de soorten, die bruin c.q. rood in hun bevedering dragen. Hiervoor komen in aanmerking de barmsijs, frater, putter, rose-vink en de gepigmenteerde roodfactorige kleurkanarie.

Vooral bastaardering met de isabel rood kan bijzonder mooie exemplaren opleveren. Deze bastaarden kunnen zowel op de kop als op de borst rood in hun bevedering tonen en dit mag uiteraard niet bestraft worden, mits de kleur niet vlekkelig is. Geel in de bevedering op de kop en de borst is niet toegestaan. Tonen deze bastaarden echter te veel rood in hun bevedering dan worden de kleurafscheidingen en bestreping te veel gemaskeerd. In voorkomende gevallen wordt dit bestraft in de rubriek kleur en tekening met één tot drie punten, dit naar gelang de ernst van de fout.

Door een lichtere omzoming van de borstveertjes kan een hamertekening ontstaan. Dit is toegestaan.

Opgelet dient te worden, dat de eventueel aanwezig rode kleur niet een onnatuurlijke tint bezit. Dit dient wel gestraft te worden in de rubriek kleur en eventueel tekening met één tot drie punten.

GOUDVINKBASTAARDEN:

Goudvinkbastaarden zullen het meest contrastrijk zijn als we een partner gebruiken die van nature rood in de bevedering draagt. Bij inschakeling van een partner, die van nature geen rood bezit, zoals de sijs, de groenling, de mozambiquesijs etc., mag men niet verwachten, dat daaruit bastaarden voortkomen, die contrastrijk zijn. In het algemeen levert deze wijze van kweken weinig sprekend van kleur en tekening zijnde bastaarden op. In deze gevallen dienen we te handelen, zoals omschreven in de algemene richtlijnen voor het keuren van bastaarden.

Mooie contrastrijke bastaarden kunnen we verwachten uit een kruising met de roodfactorige gepigmenteerde kleurkanarie, alsmede de putter, barmsijs, frater, kneu, roodmus etc.

Bij een teveel aan rood in de bevedering worden de kleurafscheidingen, bestreping e.d. teveel gemaskeerd. In voorkomende gevallen wordt dit bestraft in de rubrieken kleur en tekening met één tot drie punten, dit naar gelang de ernst van de fout. Hier is namelijk geen sprake meer van een contrastrijke bastaard.

VINKBASTAARDEN:

Bastaarden uit de kruising met de vink dienen vooral op kleurregelmaat en symmetrie van de tekening te worden beoordeeld. We kunnen bastaarden aantreffen uit de kruising vink x goudvink, vink x kneu enz. Voor de keuring gelden overigens de algemene richtlijnen voor het keuren van bastaarden.